

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3970/2019
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., Град ..., чији је пуномоћник Весна Максимовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Град ..., чији је пуномоћник Јово Кртинић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по тужби и накнаде штете по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7033/18 од 30.05.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 7033/18 од 08.08.2019. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7033/18 од 30.05.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 7033/18 од 08.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 251/18 од 30.08.2018. године, ставом првим изреке деимично је усвојен тужбени захтев па је утврђено да кп.бр. ... и кп.бр. ..., уписане у поседовни лист бр. ..., КО ..., као и помоћна зграда површине 48 м², постојећа на кп.бр. ..., представљају заједничку имовину странака стечену у току трајања брака, свака са уделом од по ½ идеалног дела, док је одбијен тужбени захтев преко досуђеног дела и захтев за утврђење права својине по истом основу на породичној стамбеној згради површине 28 м², постојећој на кп.бр. Ставом другим изрке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је по основу одржаја постала власник и на половини која је ставом првим изрке утврђена као својина туженог, као и на породичној стамбеној згради површине 28 м², постојећој на кп.бр. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужени тражио да се тужилца обавезе да му на име накнаде штете због рушења породичне стамбене зграде површине 28 м² и дозидане помоћне просторије површине 5,4 м², плати 148.862,00 динара са законском каматом. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 41.625,00 динара са законском каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 7033/18 од 30.05.2019. године, исправљеном решењем истог суда Гж 7033/18 од 08.08.2019. године, ставом првим изреке жалба тужиле је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у одбијајућем делу става првог изреке и у ставу другом, док је ставом другим изреке преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртим изреке

првостепене одлуке, тако што је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 15.750,00 динара са законском каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 28.03.2017. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом од 50.000,00 динара. Противтужба ради накнаде штете поднета је 12.05.2017. године, а преиначена 04.07.2018. године. Побијана вредност предмета спора по противтужби је 148.862,00 динара. Наведени износи према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, односно преиначења противтужбе, представљају динарске противвредности испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарске противвредности од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић